

§ 6. Складові особистої гігієни. Гігієнічні процедури

Складові особистої гігієни

Слово «гігієна» походить від імені давньогрецької богині Гігієї — богині здоров'я, дочки Асклепія, бога медицини та лікування. У Стародавній Греції не було лікарень у сучасному розумінні, а були асклепейони — лікарні при храмах, названі на честь Асклепія. Сина Асклепія — Телесфора — вважали генієм одужання, дочка Панацея знала, як використовувати ліки в разі хвороб, дочка Ясо прославилася як богиня зцілення.

Гігієя була старшою дочкою Асклепія, вона не лікувала, а сприяла запобіганню захворювань, знала як уникати хвороб. Гігією часто зображували із чашею, з якої вона годує змію, тому що до її обов'язків належало доглядати за священними зміями храму Асклепія. Змія — символ тих богів, яким притаманні ясновидіння і мудрість. Гігієя була мудрою, вона підтримувала порядок, який панував спочатку. Чаша в руках Гігієї — посудина із цілющими засобами самої природи. Основним принципом Гігієї була чистота в широкому сенсі цього слова: чистота фізична, моральна, духовна. Завдяки цій чистоті людина може залишатися здоровою та реалізувати свою людську сутність. Зрозуміло, чому практика підтримки чистоти з метою забезпечення доброго здоров'я отримала назву «гігієна».

Гігієя — богиня здоров'я, дочка Асклепія, бога медицини та лікування

Із першого ж погляду ми відрізняємо нечепуру від охайної людини, а нюх підтверджує, чи правильно ми це зробили. Хоча в кожного з нас свої можливості розрізняти запахи, але запахи можуть дати досить інформації про людину: запах із рота повідомляє про стан її зубів, можливі захворювання печінки, склад їжі, яку вона нещодавно їла, запах волосся — про те, як давно його мили, запах одягу — коли його останнє прали, запах поту — чи часто людина миється. Про те, що людина палить, свідчить запах із рота, від волосся й одягу.